

POSTANOWIENIE

Dnia 29 maja 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Manowska (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Jacek Grela

SSN Kamil Zaradkiewicz

w sprawie z powództwa A. K.
przeciwko P. sp. z o.o. w B.
o zapłatę,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 29 maja 2019 r.,
skargi kasacyjnej powódki
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 28 września 2016 r., sygn. akt I ACa (...)

**odrzuca skargę kasacyjną powódki w zakresie dotyczącym
rozstrzygnięcia zawartego w pkt 1 zaskarżonego wyroku.**

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 28 września 2016 r. Sąd Apelacyjny w (...), w sprawie o zapłatę, z powództwa A. K., przeciwko P sp. z o.o. w B., na skutek apelacji obu stron od wyroku częściowego Sądu Okręgowego w K. z dnia 16 listopada 2015 r.: odrzucił apelację strony pozwanej w części dotyczącej punktu II wyżej wskazanego wyroku częściowego; zmienił ten wyrok częściowy w punkcie I w ten sposób, że oddalił powództwo także co do kwoty 6.101 zł z ustawowymi odsetkami, a apelację powódki oddalił.

Skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) wniosła powódka

opierając skargę na podstawie art. 398³ § 1 pkt 1 k.p.c. Skarżąca zarzuciła naruszenie prawa materialnego, to jest art. 129 ust. 4 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. prawo ochrony środowiska przez jego błędną wykładnię polegającą na przyjęciu, że złożenie do sądu pisma procesowego (wniosku o zawezwanie do próby ugodowej) przed upływem dwóch lat od dnia wejścia w życie rozporządzenia lub aktu prawa miejscowego powodującego ograniczenie sposobu korzystania z nieruchomości (o których mowa w art. 129 ust. 4 POŚ), a doręzonego po upływie tego terminu, nie wywołało skutku w postaci wystąpienia z roszczeniem z datą złożenia tego pisma do sądu.

W konkluzji skarżąca wnosiła o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości oraz o uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w K..

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga podlega odrzuceniu w zakresie dotyczącym rozstrzygnięcia zawartego w pkt 1 zaskarżonego wyroku.

W polskim postępowaniu cywilnym utrwaloną zasadą jest, że środek zaskarżenia może skutecznie wnieść jedynie ta strona, która posiada interes prawny (gravamen) w zaskarżeniu orzeczenia sądu niższej instancji. Przesłanka tzw.: gravamen stanowi warunek dopuszczalności środka zaskarżenia, a jego brak prowadzi do jego odrzucenia (por. np.: uchwałę składu 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 15 maja 2014 r. OSNC z 2014 r, nr 11, poz. 108). Wyrokiem z dnia 28 września 2016 r. Sąd Apelacyjny w [...] w pkt. 1 odrzucił apelację strony pozwanej w części dotyczącej pkt. 2 wyroku częściowego Sądu Okręgowego w K. z dnia 16 listopada 2015 r., stąd też powódka nie ma interesu prawnego w zaskarżeniu orzeczenia Sądu II instancji, skargą kasacyjną w zakresie, o którym mowa w sentencji. Mając powyższe na względzie Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁶ § 2 k.p.c. odrzucił skargę kasacyjną.

jw